

Wśród Nas

**TYGODNIK PARAFII PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO
W POLANIE ROK XVI 2008 NR 38 (503)**

**12 października 2008
28 NIEDZIELA ZWYKŁA
ROK A**

*VIII Dzień Papieski
pod hasłem: „Jan Paweł II
Wychowawca Młodych”.*

(Mt 22,1-14)

Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę: woły i tuczne zwierzęta pobite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę! Lecz oni zlekceważyli to i poszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy [ich], pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: Uczta wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproszcie na ucztę wszystkich, których spotkacie. Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala zapełniła się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka, nie ubranego w strój weselny. Rzekł do niego: Przyjacielu, jakże tu wszedłeś nie mając stroju weselnego? Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych.

Ze spotkania z objawiającym się Bogiem w Biblii nikt nie wychodzi nieobdarowany. Różne są jednak owoce obcowania ze słowem Bożym. Czasem po takiej lekturze Pisma Świętego rodzi się okrzyk radości, podobnie jak w sercach uczniów idących do Emaus: „Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?” (Łk 24, 32). Bywa i tak, jak z Mojżeszem, który zstępował z góry Synaj, nie wiedząc, że skóra na jego twarzy jaśniała na skutek rozmowy z Bogiem (Wj 34, 29).

Tak dzieje się również z sercem każdego wierzącego. Obradujący w Rzymie Synod zwyczajny na temat SŁOWA BOŻEGO i jego roli w życiu Kościoła niech stanie się zachętą i pomocą do głębszego zaprzyjaźnienia się z tą Świętą Księgą. Słowo Pana na XXVIII Niedzielę Zwykłą przekonuje nas po raz kolejny jak jest bogate w ciągle aktualne przesłanie.

Pozdrawiam w mocy Bożego Słowa i zapewniam o modlitwie

ks. Ryszard Kempniak SDB

7 października 2008 r.
ODSZEDŁ DO PANA
w wieku 75 lat
56 roku ślubów zakonnych
51 roku kapłaństwa
16 biskupstwa
ś.p. Ks. BISKUP
ADAM ŚMIGIELSKI
salezjanin

24 grudnia 1933 r. w Przemyślu, na Zasaniu urodził się Adam Śmigielski, pierwszy biskup sosnowiecki. Był ósmym dzieckiem Józefy i Stanisława Śmigielskich. Przed nim w rodzinie państwa Śmigielskich na świat przyszli: Antoni, Jerzy, Elżbieta, Teresa, Janina, Ludwik i Kazimierz.

Ojciec Stanisław był zawodowym oficerem, później urzędnikiem w Kurii Przemyskiej. To on dbał o materialne utrzymanie rodziny. Matka Józefa, mimo bardzo solidnego jak na tamte czasy wykształcenia – jako jedna z dwóch kobiet galicyjskich była absolwentką renomowanej Szkoły Gospodarczej – całkowicie poświęciła się rodzinie i wychowaniu dzieci.

Dzieciństwo i młodość spędził przyszły biskup sosnowiecki w Przemyślu. Tam uczęszczał do szkoły i w 1951 roku złożył egzamin maturalny. Tam również wzrastał w wierze będąc przez kilkanaście lat ministrantem w pozostającym pod opieką Księży Salezjanów kościele św. Józefa. Już od pierwszych szkolnych lat zdradzał zdolności humanistyczne. Znajomi i przyjaciele z tamtego okresu podkreślają jego odpowiedzialność i pobożność. Do kościoła chodził codziennie. Przez wiele lat był ministrantem.

Rodzina salezjańska

Drugą rodziną bp. Adama Śmigielskiego byli Księża Salezjanie. Znakiem rozpoznawczym ich ośrodków jest oratorium – miejsce spotkań z młodzieżą. Nie inaczej było w parafii św. Józefa w Przemyślu. Oratorium przemyskie było drugim domem Adama Śmigielskiego. To tam odkrył Boże powołanie, aby pójść śladami św. Jana Bosko. Decyzja o wstąpieniu do Towarzystwa Salezjańskiego była dla wielu zaskoczeniem. Świeżo upieczony maturzysta, latem 1951 r. wyjechał do odgruzowywania Warszawy. Stamtąd przysłał do rodziców list, w którym poinformował o swych dalszych planach życiowych i prosił mamę, aby spakowała jego rzeczy, informując, że po zakończeniu obozu wyjeżdża do salezjańskiego nowicjatu w Kopcu. Tam przebywał rok. W latach 1952 – 53 studiował filozofię w Wyższym Seminarium Duchownym Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie, a później – 1953 – 1957 – teologię na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W trakcie studiów teologicznych – w 1955 r. – złożył zakonne śluby wieczyste. Dwa lata później – 30 czerwca 1957 r., w Lublinie – przyjął święcenia kapłańskie.

Trzydzieści siedem lat ks. Adam Śmigielski służył Kościołowi i człowiekowi w Towarzystwie Salezjańskim. Szybko odkryto jego zdolności intelektualne i organizacyjne oraz zainteresowanie Pismem Świętym. Zaraz po święceniach rozpoczął studia specjalistyczne na Wydziale teologicznym KUL – Pismo Święte, zakończone magisterium i licencjatem z teologii (1959). Po powrocie z Lublina rozpoczął wykłady z Pisma Świętego i języków biblijnych w seminarium duchownym zgromadzenia w Krakowie. Prowadził je z przerwami na kolejne studia do 1992 r. W latach 1963 – 1966 był prefektem studiów w tymże seminarium. Doktorat z teologii obronił w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie w 1972 roku. Dysertacja była zwieńczeniem dwuletnich studiów doktoranckich rozpoczętych w 1969 r. W tym czasie pracował również jako kapelan Zgromadzenia Sióstr od Aniołów w Chylicach koło Warszawy.

Po obronie rozprawy doktorskiej wjechał na dalsze studia, najpierw do Rzymu, do Instytutu Biblijnego (1972 – 1974). Równocześnie był wychowawcą kleryków w Międzynarodowym Instytucie Salezjańskim. Wiedzę uzupełnił w L'Ecole Biblique w Jerozolimie. (1974 – 1975) Ówczesne władze jak mogły utrudniały ks. Adamowi Śmigielskiemu studia. Kilkanaście razy

odmawiano mu paszportu. Wzywano na rozmowy.

Studenci wspominają go jako dynamicznego profesora z poczuciem humoru. Po powrocie ze studiów zagranicznych służył między innymi jako: rektor Wyższego Seminarium Duchownego Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie: (1975 – 1981), dyrektor Domu Macierzystego w Oświęcimiu (1982 – 1986) i wreszcie jako inspektor Inspektorii Salezjańskiej św. Jana Bosko we Wrocławiu (1986 – 1992).

Na jednym z pierwszych, o ile w ogóle nie na pierwszym miejscu w hierarchii zadań duszpasterskich pierwszego biskupa sosnowieckiego była młodzież. Pierwsze polskie duszpasterstwo młodzieży hippisowskiej to w sporej mierze jego zasługa. Zezwolił na taką działalność ks. Andrzejowi Szpakowi. Wspierał go i chronił. Młodzieży nigdy nie skąpił czasu i funduszy.

Kochał Matkę Bożą, która upodobała sobie polskie góry z rozsianymi po nich sanktuariami maryjnymi. Na wakacje jeździł w Beskidy albo w Tatry. Do sanktuariów maryjnych w Szczyrku, Witowie, Skawie czy Oświęcimiu. Zdecydowanie jednak najczęściej do Przylękowa, tam gdzie jest - jak to lubił mawiać - „jego” Matka Boska. Wiele razy przybywał także do Polany w Bieszczadach.

Rodzina diecezjalna

25 marca 1992 r. dokładnie w południe, podczas modlitwy Anioł Pański Watykan ogłosił papieską bullę Totus Tuus Poloniae Populus. Ta decyzja Ojca Świętego Jana Pawła II oznaczała dla przełożonego wrocławskiej inspektorii salezjańskiej ks. Adama Śmigielskiego nowy etap życia. Został pierwszym biskupem diecezji sosnowieckiej. Biskupem pomocniczym nowej diecezji Ojciec Święty mianował bp Piotra Skuchę i bp. Tadeusza Pieronka. 30 maja 1992 r. ks. Adam Śmigielski przyjął sakrę biskupią w katedrze sosnowieckiej pw. Wniebowzięcia NMP z rąk kard. Józefa Glempa, Prymasa Polski. W tym samy dniu objął kanonicznie diecezję. Za zawołanie biskupie przyjął maksymę: „Da mihi animas” (Daj mi duszę), tradycyjną dewizę salezjańską, która w sposób syntetyczny wyraża mistykę i ascezę salezjanina.

Ojciec Święty Jan Paweł II ustanowił nowe diecezje w tym celu, by Kościół był bliżej

ludzi. Diecezja, której stolicą był Sosnowiec obejmowała ziemie Zagłębia Dąbrowskiego, które w zamierzeniu komunistycznej dyktatury miały być miejscem bez Boga. Ludzie doświadczeni tym eksperymentem potrzebowali szczególnej bliskości Chrystusa i jego Kościoła. W diecezji sosnowieckiej bp Adam Śmigielski powtarzając za Papieżem, że drogą Kościoła jest człowiek szybko powołał podstawowe instytucje, które gwarantowały prawidłowe funkcjonowanie nowej struktury kościelnej: Kurie Diecezjalną, Seminarium Duchowne, Sąd Biskupi i Caritas. Jako jeden z pierwszych biskupów w Polsce powołał wydział młodzieżowy przy Kurii Diecezjalnej, a w każdym dekanacie księdza odpowiedzialnego za opiekę duchową nad młodzieżą. Przez ponad 16 lat pasterzowania w Kościele sosnowieckim wyświęcił 134 kapłanów, konsekrował 47 świątyń, erygował 9 parafii.

Biskup Adam Śmigielski potrafił modelowo współpracować z lokalnymi samorządami dla dobra mieszkańców tych ziem. Swoją postawą zademonstrował na czym polega apolityczność Kościoła – mówił, że w Kościele nie ma prawicy ani lewicy - zyskując tym zaufanie samorządowców różnych opcji, co było podstawą dla owocnej współpracy dla dobra ludzi.

Polskiej opinii publicznej dał się poznać jako obrońca życia, od poczęcia do naturalnej śmierci. Szerokim echem w latach 90. odbiły się jego wypowiedzi przeciwko karze śmierci.

Dziennikarzom znane było jego otwarcie na świat mediów.

Biskup Adam Śmigielski podkreślał, że w 16.letniej historii diecezji sosnowieckiej najważniejszym wydarzeniem była wizyta Ojca Świętego Jana Pawła II. 14 czerwca 1999 r. papież wylądował w Sosnowcu i spotkał się z wiernymi młodej diecezji. Przed Sługą Bożym dał świadectwo umiłowania ziemi, która od 1992 r. stała się Jego małą ojczyzną oraz wiary wiernych, których był pierwszym Arcypasterzem. Tak wtedy jak wcześniej i później lubił się odnosić do pejoratywnego skądinąd określenia jakie przyłgnęło do Zagłębia Dąbrowskiego o którym mawiano „Czerwone Zagłębie. Zagłębie jest owszem czerwone – mówił Biskup Adam Śmigielski - ale z miłości do Boga.

7 października, w liturgiczne wspomnienie Matki Bożej Różańcowej, o godzinie 15.05 w Godzinie Miłosierdzia Pierwszy Biskup Sosnowiecki Adam Śmigielski zaopatrzony sakramentami świętymi odszedł do Domu Ojca.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

28 NIEDZIELA ZWYKŁA 12.10.2008

Wstęp do Mszy świętej: Bóg przygotował nam ucztę, która jest zapowiedzią uczt mesjańskiej — zapowiedzią zbawienia. Wszyscy zostaliśmy zaproszeni na tę ucztę. Przychodzimy więc w niedzielę, by stanąć przed ołtarzem Pana i przygotować się na wieczne spotkanie z Nim tam, gdzie raz na zawsze zostanie zniszczona śmierć i grzech.

Wszystko możemy w tym, który nas umacnia. Uznajmy przed Bogiem nasze winy, aby udział w uczcie Chrystusa przybliżył nas do wiecznej uczt radości zbawienia.

1. Dziś przeżywamy **28 niedzielę zwykłą**. Obchodzimy w Polsce **VIII Dzień Papieski pod hasłem: „Jan Paweł II – Wychowawca Młodych”**. Z tej okazji jak w poprzednie lata jest zbierana do puszek składka na fundusz stypendialny dla młodzieży utalentowanej pochodzących z niezamożnych rodzin. Dzisiaj Różaniec o godz. 17.00
2. W **poniedziałek** (13.10) wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego - kapłana
3. W **środe** (15.10) Wspomnienie św. Teresy od Jezusa – dziewicy i doktora Kościoła.
4. We **czwartek** (16.10) wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej - zakonnicy. Adoracja Najświętszego Sakramentu i różaniec wspólnoty dla **Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa**. Wszystkich serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy.
5. W **piątek** (17.10) wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego – bpa wszystkich męczennika.
6. W **sobotę** (18.10) Święto św. Łukasza ewangelisty – patrona służby zdrowia.
7. Zachęcamy wszystkich Parafian, a szczególnie dzieci i młodzież do wspólnej modlitwy różańcowej. Tym zaś, którzy będą mieli przeszkody w tych nabożeństwach polecamy aby modlitwę różańcową odmawiali w domu, w gronie rodzinnym. Każdy, kto pobożnie będzie uczestniczył w nabożeństwie różańcowym w kościele lub odmówi go w rodzinie może zyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami. Nabożeństwa różańcowe są odprawiane przez cały październik w ciągu tygodnia o **godz. 17.00** i zaraz po nabożeństwie - **Msza święta**.
8. Składamy serdeczne „**Bóg zapłać**” za sprzątanie kościoła Paniom: Annie Faran i Grażynie Koncewicz. Na przyszły tydzień do sprzątania prosimy Panie: Iwonę Wytyczak i Anielę Zatwarnicką.
9. **Intencje mszalne:**

Niedziela (4.10)	- godz. 8 ⁰⁰ + Emil Woźnicki.
	- godz. 11 ⁰⁰ + Krzysztof Rak.
Niedziela (12.10)	- godz. 8 ⁰⁰ + Emil Woźnicki
	- godz. 11 ⁰⁰ + Roman Paprotny

W tym tygodniu imieniny obchodzą : Sebastian Koncewicz, Wiktoria Borzęcka, Małgorzata Żmijewska, Łukasz Korzyk, Łukasz Majewski, Łukasz Wierciński. Zapraszamy Solenizantów na Mszę św. w **piątek** podczas której modlić się będziemy w ich intencji.

*****

Redaguje zespół: ks. Stanisław Lasak, Karolina i Witold Smoleńscy